

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. ЛЕВСКИ, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стойка Г. Манолова Стойкова

при участието на секретаря Ваня Н. Димитрова
като разгледа докладваното от Стойка Г. Манолова Стойкова
Административно наказателно дело № 20234410200264 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

В Районен съд - Левски е образувано настоящото съдебно производство по постъпила жалба от В. М. Н., ЕГН*****, с пост. адрес: гр.***, **против** наказателно постановление №23-0293-000889, издадено на 18.09.2023г. от началника на РУ в ОДМВР Плевен, РУ–Левски, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 150 лв., на основание чл. 179, ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител оспорва издаденото наказателно постановление, като счита същото за неправилно и незаконосъобразно.

Твърди, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон.

Навежда съображения, че жалбоподателят не е извършил твърдяното нарушение; че е допуснато нарушение на императивната разпоредба на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като не е посочено точното място на извършване на нарушението – нито километър на пътя, нито пък номер на дом, пред който е извършено нарушението.

Искането е съдът да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

За административнонаказващия орган – редовно призован – не се явява представител.

В с.з. се явява жалбоподателят. Представява се от упълномощен

защитник, който поддържа жалбата. Навежда подробни съображения.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, поради което се явява допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на АУАН на 02.09.2023г. срещу жалбоподателя, затова че на същата дата в 14:38 ч. в с. Българене, ул. Сливница, с посока на движение към гр. Бяла, управлява МПС *** с посочен рег. номер, негова собственост, като на десен завой извършва неправилно изпреварване, с което създава пречка и опасност за насрещно движещите се МПС.

Посочена като нарушена е разпоредбата на чл. 42, ал.2, т.2 пр.1 от ЗДвП – създава опасност при изпреварване за насрещно ППС при навлизане в пътна лента, предназначена за движението им.

За констатираните с АУАН нарушения административно наказващият орган е издал на 18.09.2023г. обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 150 лв.

Така описаната фактическа обстановка се установява от приложените писмени доказателства и показанията на разпитаните свидетели.

Актосъставителят твърди в показанията си, че със свидетеля са изпълнявали служебните си задължения по утвърден график в с. Обнова и пред тях минал лек автомобил *** със заличен заден номер. Включили светлинен сигнал и тръгнали след процесния автомобил, водачът на който започнал да ускорява. Автомобилът бил застигнат в с. Българене. На завоя на центъра на селото водачът направил рязко изпреварване от лявата страна на товарен автомобил, след което минал пред него и поел по уличката, с цел да поеме по земен път, където бил спрял.

Свидетелят, също полицейски служител, сочи в показанията си, че в Българене, на завоя преди центъра водачът - жалбоподател изпреварил отново автомобил, след което свил вдясно и се опитал да мине по черния път, където спрял.

Разпитваният свидетел не е в състояние да уточни какъв автомобил е изпреварил водачът и посочва, че по целия път е имало насрещно движение.

Жалбоподателят е наказан за това, че на десен завой е извършил неправилно изпреварване, с което е създал пречка и опасност за насрещно движещите се МПС. Нарушението е квалифицирано по чл. 42, ал.2, т.2 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба, "Водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен: когато при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност или пречки за превозните средства, движещи се по нея.

При тези факти съдът счита, че доказателствената сила на АУАН е разколебана. При извършената служебна проверка съдът констатира

нарушаване на процесуалните правила в рамките на административнонаказателното производство. От една страна в УАУН не са отразени обстоятелствата, при които е извършено деянието, както и самото нарушение, съобразно установеното в закона – чл. 42, ал.1, т.3 и т.4 от ЗАНН – мястото на извършване на нарушението, описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. В АУАН липсват фактически данни относно това как точно жалбоподателят е създад опасност при изпреварване, за насрещното ППС, при навлизане в пътната лента, предназначена за движението му, кой автомобил е изпреварил, не е направено описание на насрещно движещото се МПС; каква е била маркировката, имало ли е поставен знак „забранено изпреварването“. Нито в АУАН, нито в НП са описани тези обстоятелства. Начинът на описание на нарушението в АУАН и НП не дава представа за конкретна опасност.

Санкцията в чл. 179, ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП е предвидена именно защото нарушителят с действията си е създад опасност в конкретна ситуация по отношение на конкретни лица, като създадената опасност се отнася до конкретни обстоятелства.

Противоречиви са писмените и гласни доказателства, събрани по делото, относно факта какво точно нарушение е извършил жалбоподателят, което води до невъзможност да се изследват релевантните обстоятелства за преценка отговорността на водача за вмененото му нарушение както от обективна, така и от субективна страна. Това от своя страна води до неустановеност на факта на твърдяното нарушение.

Тези обстоятелства е следвало да се установят още при съставяне на АУАН и с оглед на пълното описание на нарушението да бъдат посочени в него.

Поради изложеното съдът приема, че актосъставителят не е отразил в акта и НП пълно и точно самото нарушение и обстоятелствата, при които е било извършено.

В случая е неприложима разпоредбата на чл. 53, ал.2 ЗАНН, според която наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършване на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Като не е отразил правилно и в пълнота нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

От установените в хода на съдебното следствие факти съдът не може да изведе правния извод, че жалбоподателят е извършил нарушението, което му е вменено във вина, поради което жалбоподателят не следва да носи административнонаказателна отговорност, а наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Процесуалният представител на жалбоподателя е направил искане за присъждане разноските по делото на основание чл. 38, ал.2 от ЗА.

Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл. 38, ал.1, т.3 от ЗА е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал.2 от ЗА, адвокатът оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал.1, т.3 от ЗА. Налице са посочените предпоставки, поради което следва да бъде заплатено от ответника адвокатското възнаграждение в размер на 400 лв.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-0293-000889, издадено на 18.09.2023г. от началника на РУ в ОДМВР Плевен, РУ – Левски, с което на **В. М. Н., ЕГН *******, с пост. адрес: гр.*** е наложено административно наказание глоба в размер **на сто и петдесет лева** на основание чл. 179, ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП, като **незаконосъобразно**.

ОСЪЖДА ОДМВР- Плевен да заплати на адв. Р. Р. за осъществена по реда на чл. 38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата адвокатска защита, адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ПАС в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Левски: _____